

עפ"ת 49807/04/24 - סופיאן טואטחה נגד מדינת ישראל פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 49807-04-24 טואטחה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 197881/2023

לפני	כבוד השופט נתנאל בנישו
המערער	סופיאן טואטחה
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד ותד חוסאם
המשיבה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה

ערעור על החלטת בימ"ש השלום לתעבורה בחדרה (בפני כב' השופטת ס' דבורי) בפ"ת 2481-06-23 מיום 22.6.23 (הערעור התקבל) פסק דין

בפניי ערעור על החלטת בית המשפט קמא שלא להיעתר לבקשת המערער לסייג את פסילת רישיונו עד לתום ההליכים, כך שיוכל לנהוג במלגזה במקום עבודתו.

ההליכים בבית המשפט קמא

נגד המערער מתקיים הליך בפני בית המשפט השלום לתעבורה בחדרה (פ"ת 2481-06-23). במסגרת הליך זה, נפסל המערער מלהחזיק רישיון נהיגה עד להחלטה אחרת, בהסכמת סנגורו (ראו החלטת כב' השופטת ס. דבורי מיום 22/6/23).

לאחרונה, הגיש בא כוחו החדש של המערער, בקשה לסייג את פסילת רישיון הנהיגה של המערער עד לתום ההליכים, כך שיוכל להמשיך לנהוג במלגזה בשטח מפעל "פריגת", מקום עבודתו.

לאחר עיון בבקשה, דחה אותה בית המשפט קמא, בציינו כי בגזר דין קודם, שניתן אך חודש וחצי לפני פתיחת ההליך בו, דן, סויגה פסילת רישיונו של המערער, כך שיוכל לנהוג במלגזה. חרף סיוג הפסילה, המשיך המערער להפר את החוק ונפתח נגדו הליך חדש כאמור, דבר המלמד על מסוכנות מוגברת. לאור זאת, סבר בית המשפט כי טרם בשלה העת

לבוא לקראת המערער ולהיעתר לבקשתו.

הערעור ותגובת המדינה

בערעור, חוזר ב"כ המערער על טענותיו בפני ערכאה קמא. הוא מדגיש את החשיבות של סיוג הפסילה להמשך עבודתו של המערער. נטען כי מעבידו של המערער היה מוכן לאפשר לו לעבוד בתפקיד אחר, שאינו מחייב נהיגה על מלגזה, אך כעת איים על המערער בפיטורים, אם לא יוכל לחזור לנהוג כאמור. עוד מדגיש ב"כ המערער כי מרשו פסול מזה כשנה ובמהלכה לא ביצע כל עבירה נוספת.

הסנגור אף טוען כי סיוג הפסילה לא יגרום לסיכון, מאחר שהמערער יוגבל לנהיגה בשטחי המפעל בו הוא עובד.

בהמשך לדיון בערעור, אף הגיש ב"כ המערער מסמכים המלמדים על המשך עבודתו במפעל פריגת וכן תצהיר בו הצהיר המערער שכעת המפעל אינו מאפשר לו לעבוד בעבודה אחרת וככל שלא תהיה לו אפשרות לנהוג במלגזה, הוא יפוט.

ב"כ המשיבה מתנגדת לערעור. היא מציינת כי המערער נתפס נוהג בזמן פסילה זו הפעם השלישית, כאשר בעבר זכה לסיוג פסילתו, אך הוא לא השכיל לנצל זאת ושוב פעם נתפס בכף. לטעמה, התנהגותו של המערער מתאפיינת בזלזול בהחלטות בית המשפט, אשר אין ראוי להגיב כלפיו בוותור ובעשיית חסד. כן קובלת ב"כ המשיבה על כך שטענותיו של המערער אינן מגובות במסמכים מטעם המפעל.

דיון והכרעה

הלכה ידועה היא כי:

"במסגרת השימוש באמצעי-מנע אלה, (פסילת רישיון עד תום ההליכים - נ.ב.) יש להתחשב גם בנאשם בשלב שבו אשמתו טרם הוכרעה, ובפגיעה העלולה להיגרם לו ולפרנסת משפחתו בשלילת רישונו, ולו הזמנית, לנהוג ברכב. אולם שיקולים אלה הם מישניים לחובת הדאגה לחיי אדם, ולשלמות גופם (בש"פ 6085/10 בן שטרית נ' מד"י (פורסם בנבו, 30.8.10)

ואכן, בענייננו התנהגותו של המערער מלמדת, על פניה, כי השמירה על חוקי התעבורה אינה נר לרגליו. צמידות פתיחת ההליך החדש לסיומו של הליך קודם, גם הוא בגין עבירה חמורה, מן הראוי לתת לה משקל משמעותי עת נבחנת מסוכנותו של המערער לצורך הכרעה בבקשה לפסילה עד לתום ההליכים.

יחד עם זאת, את בחינת המסוכנות יש לערוך בנוגע לכל מרכיבי הפסילה, בשים לב לאופיים המובחן.

במקרה דנן, בקשת הסיוג מוגבלת למדי. היא מכוונת כלפי נהיגת המערער במלגזה בלבד, בשטח המפעל בו הוא עובד בלבד, וכמסקנה מכך אך לשעות העבודה בלבד. עסקינן, על כן, בהיתר זמני לנהוג בכלי רכב בעל אופי שונה, ובמרחב נהיגה מצומצם ומובחן.

במצב דברים זה, לטעמי, סיוג הפסילה כך שהמערער יוכל לנהוג במלגזה כאמור, אינו יוצר מסוכנות גבוהה למשתמשי הדרך.

יתרה מזו, יש יסוד להניח שהמערער, אם הוא חפץ בהמשך עבודתו, יהיה זהיר בעת נהיגתו במלגזה בשטח המפעל.

כן יש לזקוף לזכותו של המערער כי מאז נפסל עד תום ההליכים, חלפה כמעט שנה, במהלכה אין עדות לכך שהוא שב ועבר על החוק. מימד הזמן מהווה שיקול רלוונטי בין השיקולים אותם נדרש בית המשפט לשקלל בבואו לאזן בין האינטרס הציבורי לבין זכויותיו של הנאשם בכל הקשור לפסילת רישיון טרם הוכרע הדין. העובדה כי פסילת המערער עד לסיום ההליך נגדו מתמשכת על פני חודשים לא מעטים, ללא סימן להפרות חוזרות של החוק, אף היא תורמת להטות את הכף לצמצום תחולת הפסילה.

בשים לב לשיקולים אלה, יש מקום להתחשב בטענת המערער כי הוא עלול להפסיד את מקום עבודתו אם לא יותר לו לנהוג במלגזה כאמור.

על רקע כלל האמור, מצאתי לנכון לקבל את הערעור ולאפשר למערער לנהוג במלגזה כבקשתו.

סוף דבר

לאור זאת, מתקבל ערעור ההגנה, באופן זה שפסילת המערער מלהחזיק רישיון נהיגה מסויגת, כך שיוכל לנהוג במלגזה בלבד, בשטח מפעל "פריגת" בחדרה בו הוא עובד, וזאת רק בשעות העבודה המדווחות על ידו למפעל.

מובהר למערער כי מעבר למלגזה אסור לו לנהוג בכלי רכב אחרים, בין אם במפעל ובין אם מחוצה לו, וזאת עד למתן החלטה אחרת על ידי בית המשפט השלום לתעבורה.

מזכירות בית המשפט תעביר עותק פסק דין לצדדים.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

